

UJSÁG

SZERKESZTŐSÉG:

Budapest, Rákóczi-út 54. sz.

Telefon 56-16.

KIADÓHIVATAL:

Budapest, Rákóczi-út 54. sz.

Telefon 162-63 és 58-03.

Megjelen hétfő kivételével
minden nap, ünnep után is.

hamar kerül sorra, föltéve hogy az ellenzék csakugyan kitart a trombitálás mellett.

*

A király nem tartott cerdet... tehát a király lenézi a munkapártot, a miért lehetővé tette szeptember 17-ét. Ez a magyarázat nagyon tetszik az ellenzéknek, s elég plauzibilis is. Csakugyan, első eset, hogy a király nem tartott cerdet. Ennek az is lehet az oka, hogy kimélnie kellett magát, de szebb, ha haragszik rájuk. S most ő felsége megint népszerű az ellenzéknel, mely nagyon alkotmánytalannak tartotta, hogy Lukács junius 4-ike után rendjelekkel demonstráltatta maga mellett a király bizalmát, ellenben hogy a király elítélőleg hátat fordít a munkapártnak, már nem alkotmánytalan, sőt roppant nemzeti nyereségű, derék és örvendetes királyi megnyilatkozás!

A Margitsziget.

A Margitsziget valamikor a főváros elitjének volt ugyszólvan kizárólagos nyári kirándulólhelye. A Margithid szigeti szárnyának kiépítése a nagyközönség számára is olcsóbbá és hozzáférhetőbbé tette a Dunának ezt a gyöngyét. Mikor pedig a főváros megvásárolta, az volt a köztudat, hogy a Margitsziget eljutott igazi, nagyarányu fejlődésének stádiumába, a mikor már nemcsak a főváros közönségére hanem a külföldi utazókra is vonzó látással lesz. Senki sem gondolt arra, hogy a főváros maga fogja adminisztrálni a szigetet; hisz az ily nagyszerű vállalkozás csak magánvállalkozó kezében prosperál, nem pedig bürokratikus vezetés mellett.

Ha tehát nem is meglepő, de mindenesetre örvendetes hír az, hogy a főváros bérleti szerződést kötött egy hatalmas és tőkeerős vállalattal a Margitsziget igazi értékesítésére, mely arra kötelezi magát, hogy legalább tíz millió koronát szán a sziget fejlesztésére s elsőrangú európai szórakozóhelylyé való átalakítására. Terveznek világgraszoló hotel- és fürdőpalotát, uszodát, pálmakertet, sporttelepet, színházat, koncerttermet, varietét, egyszóval a szórakozás tündérekertjévé akarják varázsolni a mi szigetünket.

Ilyennek álmodták apáink s ilyennek képzeltük mi is a Margitsziget jövőjét. Az idegenforgalom nálunk sehogysen birt eddigelé föllendülni. A hivatalos és félhivatalos apparátus minden mesterkedése hiábavaló volt; Bécs lefogta a nyugatról jövő idegent, s Budapest nem talált csábítószert, a mely a rövid négyórás továbbutazásra ösztönözte volna. A Margitszigetből specialitást, világgraszoló különlegességet kell csinálni, — ez volt az egyetlen mentőgondolat. S most, ime, itt a valóság. A hogy első pillanatra látjuk, a főváros megkereste és megtalálta a siker föltételeit. De a siker garanciája abban rejlik, hogy maga a főváros a bérleti szerződés megkötésével ne tartsa idegenforgalmi feladatát befejezettnek. Sőt ellenkezőleg, csak most kezdődjék ránézve a komoly, gyakorlati idegenforgalmi politika. A vállalkozóknak pénze és eszméi egymagukban nem elegendők arra, hogy a még oly nagyszerű beruházásokkal az idegenek tíz- és százazreit idecsábítsák. Az európai szín-

vonala s legelsőrangú látványosság és szórakoztató helynek megfelelőleg, a többi intézmények is, a melyek az idegenforgalmat szolgálják, kell hogy elsőrangúvá alakuljanak át. Mert ugyancsak szomorúan festene egy világhírű specialitás mellett az a sokféle balkáni állapot, a mit az idegen még mindig talál fővárosunkban. A közlekedési viszonyok nagyszerű modernizálásától kezdve, a legapróbb élelmezési és kiszolgálási követelményekig, gyökeres átalakulásnak kell végbemennie, hogy a kényes, izlésű nyugati ember ne csak egyszeri látogatási alkalomnak tekintse majd a ragyogó Margitszigetet, hanem egy sorban emlegesse és épp oly sűrűn látogassa, mint az európai nagy fürdő- és szórakozóhelyeket.

Nem csodák kellene ehhez. Hiszen az Európát látott ember nagyon jól tudja, mely elemekből alakul ki az idegenben az a benyomás, hogy elsőrangú kulturhelyen van és kitűnően érzi magát. Hanem aztán következetesen, lelkesedéssel, fáradsággal, és ha kell, szigorral is, meg kell teremteni ugyanazokat a föltételeket, tekintet nélkül klikkek érdekeire, panamahajszolókra és hivatali tekintélyre, a melyek azokat a világszerte ismert és favorizált szórakozóhelyeket megteremtették. A fővárosnak kettős feladatot kell teljesítenie: egyfelől körműkre nézni a vállalkozóknak, hogy valóban azt nyujtsák, a mit ígértek; még pedig első sorban a fővárosi idegenforgalom tekintetét tartva szem előtt, s csak másodsorban a jogos vállalkozói érdeket; másfelől azonban neki is (a fővárosnak) melléje kell állnia a magánvállalkozónak, felismerni intenczióit, készséggel támogatni törekvésében, s távoltartani tőle azokat az akadályokat, kellemetlenkedéseket és szekaturákat, a melyekkel a bürokratizmus, különösen nálunk, halálra gyötör minden bátor és nagyszabású kezdeményezést.

Hogy mindezek mellett magában a fővárosban az idegenforgalommal kapcsolatban keletkező vagy fejlődő vállalkozásokra is nagy és állandó figyelmet kell fordítani, az annál természetesebb, mert hiszen tömérdek próbálkozás esik minden ily nagyszabású átalakulásnál, és nagyon vigyázni kell arra, hogy ezek közt olyanok ne keletkezzenek és fejlődhessenek nagygyá, a melyek rontják a megkívántató összbenyomást, vagy egyenesen diszkreditálják a nagyszerűnek remélt akciózt.

Reménnyel eltelve várjuk a Margitsziget történetének legújabb fázisát. A hol egykoron világtól elhuzódott szerzetesek és apácák halk léptei alatt zizegett a haraszt, hihetőleg nem sok idő múlva a világ minden tájáról odasereglenek a gyönyör, az élvezetek és szórakozások világhajszolói, s a kultura hatalmas fénysugarai özönlik el az évszázados faóriásokat. S a nyugati kulturának nagyszerű zsilipjeiből ide is megindul egy bőséges áradat, a mely tápláló eszközt ad gyönyörű fővárosunk újabb és még nagyszerűbb fejlődésének.

BELFÖLD.

— Az állami tisztviselők nyugdíja. Az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete s az Országos Birói és Ügyési Egyesületnek vegyes bizottsága ma délután *Benedek Sándor* elnöklete alatt a tisztviselőegyesület palotájában értekezletet tartott a nyugdíjtörvényjavaslat tárgyában. A bizottság letárgyalta az egész törvényjavaslatot s annak egyes lényeges intézkedéseivel, különösen az *özvegyi nyugdíjra*, nevelési járulékra, a lakbér-nyugdíjra vonatkozó részletekkel általában meg volt elégedve. Megállapította azonban, hogy vannak a javaslatnak séreimes intézkedései is, ezek közt legfontosabb, az, hogy a teljes nyugdíjra jogosító szolgálati időt csak az akadémiai képzettségű tisztviselőkre állapította meg 35 évben, a többi tisztviselőnek 40 évig kell szolgálniuk. Séreimes az is, hogy a javaslat nem intézkedik a régebben nyugdíjazott tisztviselőkről, pedig a mai viszonyok között az évek előtt megállapított nyugdíjból nem lehet megélni. Külön memorandumban foglalták észre-